

Vrouw: Ken jij Jef?

Poes: Ik vond deze verzameling op de vuilnisbelt. Misschien heeft Jef iemand gevonden die hem leuk vindt. Misschien heeft hij zijn lachjesverzameling niet meer nodig.

Vrouw: Misschien is ie wel dood?

Poes: Dat denk ik niet

Vrouw: Laat hem maar eens langs komen, dan zal ik hem onderzoeken.

Poes: Streekke? *(raakt met zijn blote arm haar hand aan. De vrouw voelt mensenhuid.)*

Vrouw: *(krijst)* Ga weg. Vies ventje. Uit mijn buurt.

Poes: Ik ben geen vies ventje, ik ruik lekker.

Vrouw: Ik wil een kat

Poes: Ik wil geen kat meer spelen, ik ben een mens.

Vrouw: Waar is je jas

Poes: In de wasserette

Vrouw: Ik heb liever een stinkende kat dan een man die lekker ruikt. Ga weg

Poes: Nee! Wil je mij lezen?

Vrouw: Je weet best dat mijn ogen veel te slecht zijn!

Man: Stop je ogen dan maar in je vingers. Ogen dicht. Poriën open. Die miljoenen kleine gaatjes in je huid, zijn je ogen. Lees mij?

Vrouw *(nadert aarzelend, voelt rondom zijn rug, spelt)* Ik ....zie u...graag

Poes: *(omhelst de vrouw, tilt haar op, drukt haar tegen zich aan)*

Vrouw: *(twijfelt, geniet. Kan deze intimiteit niet aan. Rukt zich los, verdwijnt in de kast)*

Poes: Niemand wil mij. Ik ben een restjesmens. 's Nachts als de rupsen tegen elkaar kruipen, als de slakken hun huisje opzoeken, en de bladeren met elkaar fluisteren, dan sjok ik over straat. Ik heb geen huisje.

Ik sluip in het donker langs de huizen waar kinderen geknuffeld worden.

Naast hun bed een lampje, zo'n lachende maan. Papa of mama vertelt een verhaal, het kind valt in slaap en droomt dat verhaaltje verder. Niemand vertelt mij een verhaal. Niemand stopt mij onder.

Ik heb geen bed, geen dromen, geen geel maantje dat lacht.

Ik slaap in een kartonnen doos waarop met grote drukletters staat: Cabillaud Surgelé. Diepgevroren Kabeljauw.

Soms slaap ik in een afvalcontainer. De vuilniszakken zijn mijn matras.

Ik heb geen honger. Elke vuilnisbak zit voor $\frac{3}{4}$ vol met eten. Ik eet wat jij weggooit. Ik draag de kleren die jij ouderwets vindt. Ik ben een restjesmens. Restjesmensen die blijven alleen. Als ik in de vuilnisbakken zoek, dan lopen de mensen weg, ze schudden hun hoofd. Ik wil geen hoofdschuddende mensen meer zien.